

14

Act. nr. 319 / 12.11.1996

VOL 4

ROMÂNIA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

— SECȚII UNITE —

COMPLET de 9 JUDECĂTORI

Dec. 3/996

F.P. 1418 / 1111

DOSAR

Nr. 14

996

23 septembrie 1996

int. inc.

CĂDERE VICTOR

DOSARE

483 -

1418 - rub. I-II.

452/956 - T.S. - C. Nălit.

F41/956 - Trib. dist. R. P. a. dol.

Locuit

461055

P 014537, Vol. 4

14

RECURS în ANULARE

- art. 193¹ alin 1 Cp. aut. -

1

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
-COMPLETUL DE 9 JUDECATORI-

Minuta deciziei nr. 3

Dosar nr.14/1996

Sedința publică de la 30 septembrie 1996

IN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.1332 din 14 septembrie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr.507 din 20 decembrie 1956 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar, privind pe inculpatul Cădere Victor.

Casează hotărârile atacate.

În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, achită pe sus-numitul inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art.193¹ alin.1 din Codul penal anterior.

Înlătură pedeapsa complementară a confiscării averii, aplicată inculpatului.

Pronunțată, în ședință publică, azi 30 septembrie 1996.

VICEPRESEDINTELE
CURTII SUPREME DE JUSTITIE

Leonida Tăbăcaru

PRESEDINTELE SECȚIEI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Marin Poza

JUDECATORI

Georgeta Firuleasa

Emil Gherguț

Eugen Iosivoiu

Lucia Popescu

Andrei Selyem

Margareta Teodorescu

Gheorghe Toader

ROMANIA

CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE

COMPLETUL DE 9 JUDECATORI

DECIZIA Nr. 3

Dosar nr. 14/1996

Sedința publică de la 30 septembrie 1996

Președinte : Leonida Pastor

Vicepreședintele

Curtii Supreme de Justiție

Marin Popa

Președintele Secției de
contencios administrativ

Georgeta Firuleasa

- judecător

Emil Gherguț

- judecător

Eugen Iosivoiu

- judecător

Lucia Popescu

- judecător

Andrei Selyem

- judecător

Margareta Teodorescu

- judecător

Gheorghe Toader

- judecător

Ioan Griga

- procuror

Ioan Răileanu

- Prim magistrat asistent

.....

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.1332 din 14 septembrie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr. 507 din 20 decembrie 1956 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar, privind pe inculpatul Cădere Victor.

S-a prezentat pentru inculpat, care a decedat, avocat ales Sitaru Aurel.

Procurorul a susținut recursul în anulare astfel cum este formulat, cerând să se dispună achitarea inculpatului în baza art. 11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, precum și înlăturarea pedepsei complementare a confiscării averii.

Apărătorul inculpatului a pus concluzii pentru admiterea recursului în anulare, arătând că modul în care inculpatul și-a îndeplinit atribuțiile funcțiilor ce le-a deținut nu a dat posibilitate să fie comise nici un fel de excese, astfel că, nerealizându-se nici o activitate susceptibilă a fi încadrată în infracțiunea

pentru care a fost condamnat, se impune să fie achitat în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art. 10 lit.a din Codul de procedură penală.

CURTEA,

Asupra recursului în anulare de față,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele :

Prin sentința nr.1332 din 14 septembrie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară, inculpatul Cădere Victor (fiul lui Gheorghe și al Aglaiei, născut la 22 iulie 1891, în satul Buhalnița, comuna Hangu, județul Neamț, fost profesor universitar, doctor în drept și în științe politice, căsătorit, având doi copii, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul București, strada Londra nr.13, sectorul 1, decedat) a fost condamnat la 5 ani detențiune riguroasă și confiscarea întregii averi pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art.192 alin.1, cu aplicarea art.157 din Codul penal anterior.

Constatându-se că pedeapsa a fost grațiată prin Decretul nr.421/1955, s-a dispus neexecutarea acesteia.

S-a reținut că în perioada iulie 1930-aprilie 1932, deținând funcția de secretar general al Ministerului de Interne, în care calitate avea în subordine organele de poliție și de siguranță, inculpatul Cădere Victor a acționat împotriva membrilor Partidului Comunist din România și a mișcării muncitorești.

Concretizate, activitățile reținute în sarcina inculpatului constau în următoarele :

- La 4 decembrie 1930 a dat dispoziții, prin ordin transmis telegrafic, să fie luate măsuri pentru împiedicarea eventualelor demonstrații din ziua de 5 decembrie 1930, ce era considerată atunci zi de luptă a șomerilor din România ;

- fiind informat de organele de siguranță că în ziua de 1 august 1931 urmau să aibă loc manifestații muncitorești, a dat un ordin circular, către toate unitățile de poliție din țară, prin care a dispus să fie luate măsuri pentru interzicerea oricăror întruniri sau manifestări cu începere de la 24 iulie 1931, iar în

cazul în care asemenea întruniri vor avea totuși loc să fie dislocete forțele necesare păstrării ordinii și să fie arestați și deferiți justiției cei găsiți cu manifeste sau făcând propagandă ; fiind informat că organizațiile comuniste pregăteau acțiuni demonstrative cu ocazia zilei de 25 februarie 1932, a dat ordin să fie luate măsuri pentru împiedicarea desfășurării acestora.

Sentața a rămas definitivă, în urma respingerii recursului declarat de inculpat, prin decizia nr. 507 din 20 decembrie 1956 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar.

Impotriva hotărârilor sus-menționate, procurorul general a declarat recurs în anulare, întemeiat pe dispozițiile art. 410 partea I-a pct. 2 din Codul de procedură penală, susținând că activitatea reținută în sarcina inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost condamnat deoarece dispozițiile date de el nu au avut caracter excesiv, ci s-au situat în limitele atribuțiilor sale de serviciu reglementate prin legi ce erau atunci în vigoare.

Concluzionându-se, se arată că se impune achitarea inculpatului, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d din Codul de procedură penală și înlăturarea pedepsei complementare a confiscării averii. Recursul în anulare este fondat. Potrivit art. 193 alin. 1 din Codul penal anterior, astfel cum a fost completat și modificat prin Decretul nr. 358 din 20 august 1954, "activitatea intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare, desfășurată într-un post de răspundere în aparatul de stat sau într-un serviciu secret, pe timpul regimului burghezo-monarhic", era pedepsită cu "detențiune grea pe viață și confiscarea totală a averii". Or, din examinarea actelor dosarului, nu rezultă că inculpatul Cădere Victor ar fi acționat sistematic și constant contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare, pentru a se considera că el a desfășurat o activitate intensă împotriva acestora, ci doar că, fiind secretar general al Ministerului de Interne în perioada iulie 1930-aprilie 1932, a semnat trei ordine prin care s-a dispus să fie luate măsuri de prevenire a tulburărilor ce se puteau produce cu ocazia unor manifestații despre care fusese informat.

Astfel, fiind informat de conducerea poliției de siguranță, care îi era subordonată, că mișcarea comunistă din România a organizat

manifestații cu ocazia zilei de 1 august 1931, în cadrul cărora ar urma să aibă loc demonstrații și adunări publice, că vor fi tipărite și răspândite manifeste, iar muncitorii erau pregătiți pentru lupte de stradă, inculpatul a semnat un ordin circular prin care a dispus să fie luate măsuri de către organele administrative și polițienești în vederea interzicerii întrunirilor și demonstrațiilor pe străzi și în piețe publice, precum și ca prefectii să aibă la dispoziție, cu acordul comandanților militari, forțele necesare restabilirii ordinii, recurgându-se, în caz de nevoie, la arestarea, în scopul de a-i deferi justiției, a celor care ar îndemna la acte contrarii ordinii și siguranței statului (filele 343-344 vol.I).

Tot astfel, în baza informațiilor primite că organizațiile comuniste urmăreau să provoace demonstrații și chiar ciocniri la 5 decembrie 1930, care era considerată zi de luptă a șomerilor din România, inculpatul a semnat la 4 decembrie 1930 un ordin transmis telegrafic, prin care a cerut șefilor organelor de poliție, să ia măsuri riguroase pentru asigurarea ordinii (fila 333 vol.I).

Din examinarea celor două ordine se constată, deci, că acestea nu conțin dispoziții de natură a determina luarea de măsuri excesiv de severe, exagerate în raport cu proporția actelor ce se urmărea a fi preîntâmpinate, precum și că semnarea lor de către inculpat, nu a putut fi determinată decât de imperativul îndeplinirii datoriei de a împiedica, prin folosirea mijloacelor legale aflate la dispoziția sa, producerea tulburărilor pregătite din inițiativa organizațiilor comuniste, a căror activitate fusese interzisă prin Legea nr.247 din 13 decembrie 1924 (filele 38-39 dosar anexă).

De altfel, este semnificativ că printr-un alt ordin, dat cu prilejul zilei internaționale de luptă a șomerilor, ce a avut loc la 25 februarie 1932, inculpatul a recomandat organelor de poliție să nu facă arestări din rândul comuniștilor, deși se cunoștea că aceștia urmăresc să organizeze manifestații, să tipărească gazete și să răspândească manifeste (filele 352-353 vol.I).

Reieșind astfel că, prin atitudinea de ansamblu ce a avut-o în intervalul de timp relativ scurt, în care a îndeplinit funcția de secretar general al Ministerului de Interne, inculpatul nu a exercitat abuziv atribuțiile decurgând din această funcție, ci în

limitele impuse de îndatoririle ce-i reveneau pentru asigurarea ordinii publice și a siguranței statului, este evident că nu se putea considera că el a desfășurat activitate "intensă" contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Este de relevat că prin art. 11, lit. a din Legea nr. 247 din 19 decembrie 1924, modificată la 15 noiembrie 1927, au fost încriminate atât asocierea și orice înțelegere în scopul de a prepara sau executa crime sau delicta contra persoanelor și proprietăților, cât și faptele celor care prin discursuri, cuvântări și amenințări ori prin imprimate clandestine ar provoca săvârșirea de infracțiuni, precum și expunerea sau purtarea în public de steaguri sau pancarte, prin care s-ar manifesta afilierea la asemenea asociații, ori când ar constitui o incurajare la rebeliune sau dezordine, astfel că și sub acest aspect semnarea de către inculpat a celor trei ordine în discuție, amănite să împiedice excese de genul celor menționate, nu poate fi privită decât ca o modalitate de exercitare în limitele admise ca normale a îndatoririlor funcției ce o îndeplinea, iar nu ca activitate intens desfășurată contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare din România.

Tot pentru aprecierea măsurii în care activitatea inculpatului putea fi considerată ca având caracter de intensitate împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare se impunea să se aibă în vedere că prezența sa la Ministerul de Interne, ca secretar general, a fost de scurtă durată și fără a se fi dovedit implicarea sa în vre un fel de excese, cariera lui fiind de profesor universitar.

Mai mult, la aprecierea atitudinii politice a inculpatului, fără de care nu se putea da o caracterizare completă activității sale anterioare datei de 23 august 1944, trebuia avută în vedere îndelungata lui carieră diplomatică, apreciată constant ca exercitată în scopul promovării cu consecvență a intereselor României și ale democrației. În această privință este de subliniat și contribuția pe care inculpatul și-a adus-o la îmbunătățirea relațiilor dintre România și Uniunea Sovietică în perioada mai 1932-septembrie 1935, când, în calitate de ambasador la Varșovia, a purtat tratative directe, cu comisarul pentru afaceri externe al Uniunii Sovietice, pentru încheierea unui pact de neagresiune și reluarea relațiilor diplomatice (filele 140-143 vol. II).

Cum, toate aceste atitudini de ansamblu ale inculpatului nu justifică reținerea caracterului de intensitate pentru activitatea desfășurată de inculpat în îndeplinirea atribuțiilor de secretar general al Ministerului de Interne în perioada iulie 1930-aprilie 1932, se constată că, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub cel al laturii subiective, fapta să nu întrunească elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 193¹ alin. 1 din Codul penal anterior, pentru care a fost condamnat.

În atare situație, rezultând că atât hotărârea primei instanțe, cât și aceea a instanței de recurs, care a confirmat-o pe cea dintâi, sunt supuse cazului de casare prevăzut la art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 din Codul de procedură penală, urmează ca, în temeiul art. 14¹ alin. 1 cu referire la art. 385¹⁵ pct. 2 lit. b din Codul de procedură penală, să se admită recursul în anulare, să fie casate ambele hotărâri și să se dispună achitarea inculpatului în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d din Codul de procedură penală, precum și înlăturarea pedepsei complementare a confiscării averii.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D I S P U N E

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr. 1332 din 14 septembrie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr. 507 din 20 decembrie 1956 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar, privind pe inculpatul Cădere Victor.

Casează hotărârile atacate.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d din Codul de procedură penală, achită pe sus-numitul inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă-contra-clasei muncitoare, și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193¹ alin. 1 din Codul penal anterior.

Înlătură pedeapsa complementară a confiscării averii, aplicată inculpatului.

Pronunțată, în ședință publică, azi 30 septembrie 1956.

VICEPREȘEDINTELE
CURTII SUPREME DE JUSTITIE

Leonida Pastor

JUDECATORI
Georgeta Pirulescu

PRESEDINTELE SECTIEI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Marin Popa

Emil Gherguț

Eugen Iosivoiu

Lucia Popescu

Andrei Selyem

Margareta Teodorescu

Gheorghe Toader

PRIM MAGISTRAT ASISTENT

Ioan Răileanu

Prezentul dosar conține un
număr de 6 file,
plus _____ fila opis
și a fost verificat de PSAT ELENA
DATA 19.10.2010 L